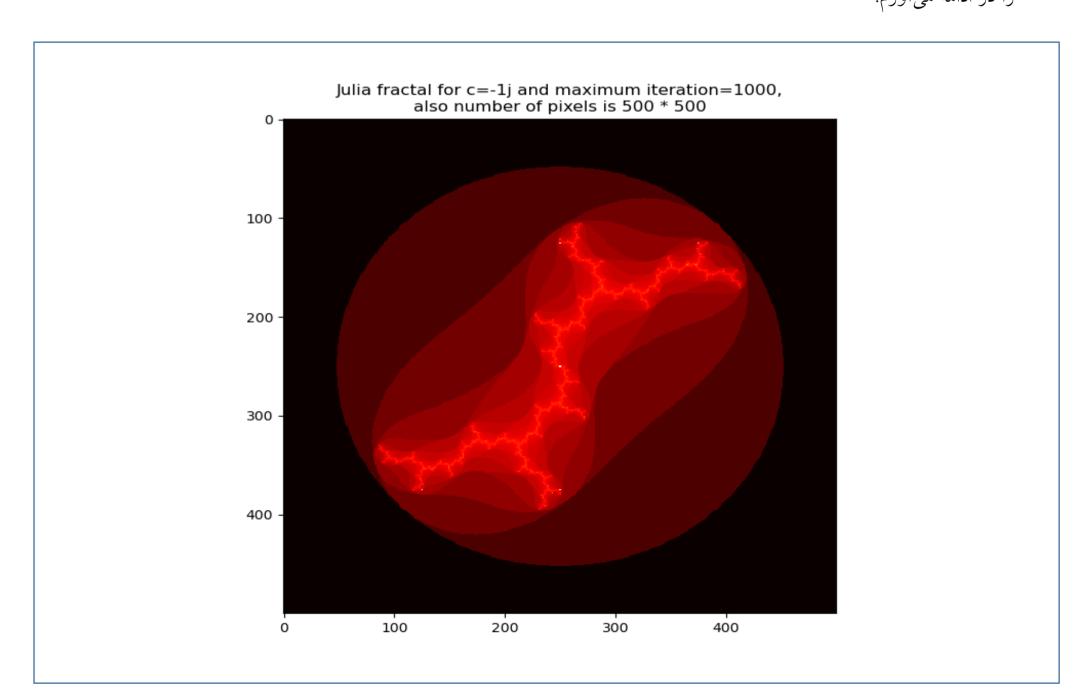
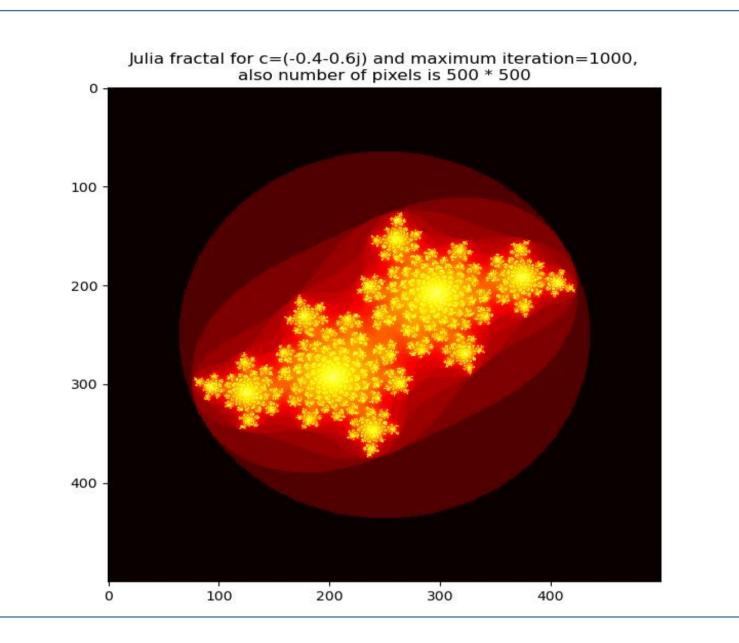
نام: محمد جمشیدی

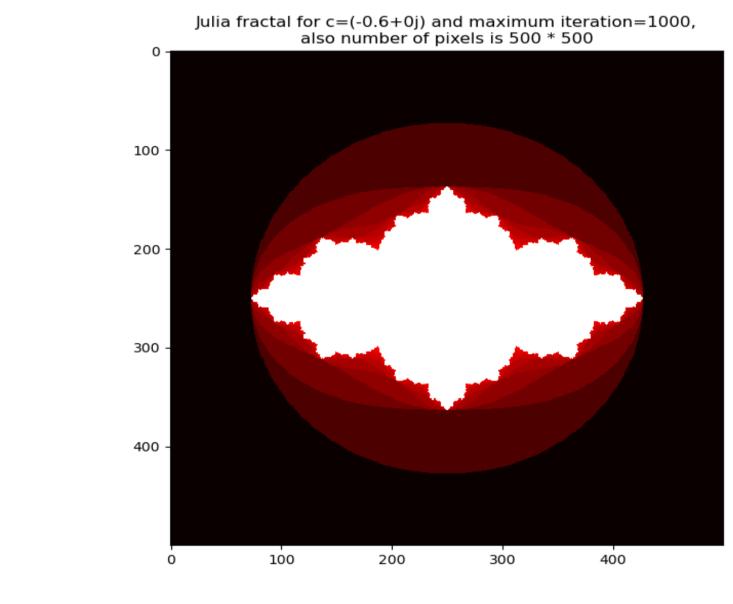
شماره دانش جویی: ۹۸۱۰۰۷۱۸

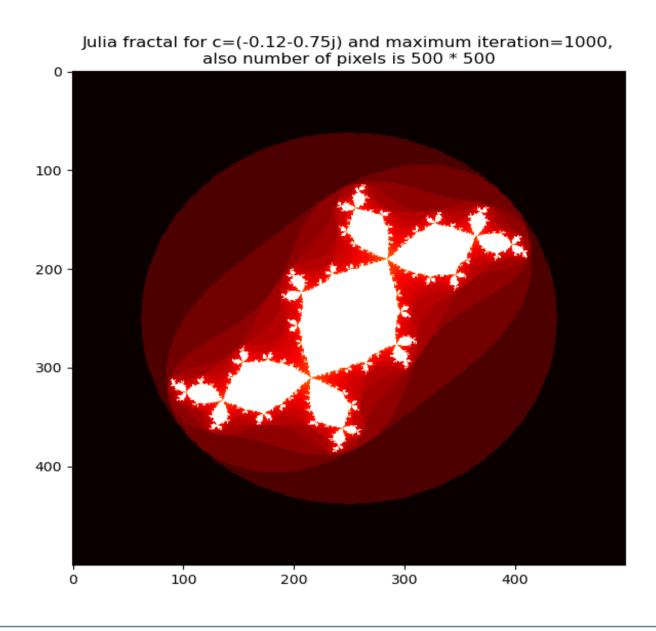
١. مجموعهي ژوليا:

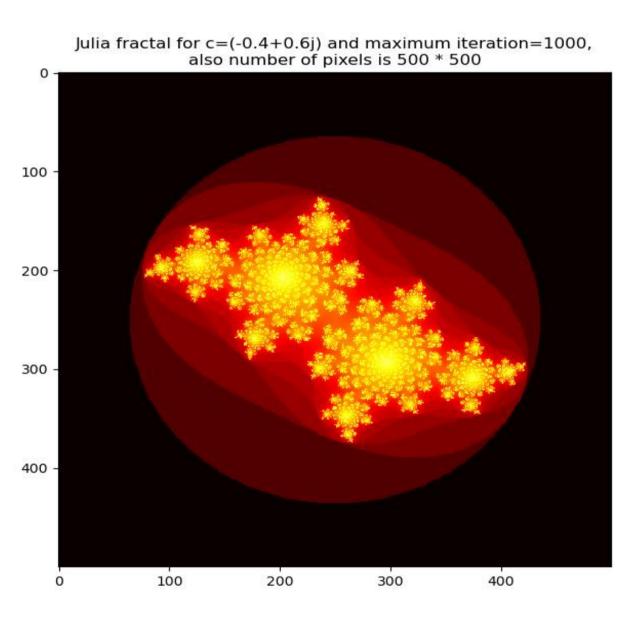
برای تولید مجموعه ی ژولیا (فراکتال ژولیا) تابع (showJulia را تعریف می کنم. ابتدا این تابع را مقداردهی اولیه می کنیم. مثلاً تعیین می کنیم که صفحه ی مختلطی که قرار است بر روی هر نقطه ی آن تابع (fZ را اثر دهیم در چه محدوده ی ایکس و وای باید قرار داشته باشد. همچنین مشخص می کنیم که در هر راستا تعداد پیکسل ها یا در واقع تعداد همان نقاط مختلط صفحه چقدر است. کران بالای تعداد تکرارها را هم مشخص می کنیم. فکر می کنم از نام متغیرهایی که برای این مقداردهی ها استفاده کرده ام، کاملاً مشخص است که هر کدام از این پارامترها در دل کدام متغیر قرار گرفته است. در ادامه یک آرایه ی دو بعدی که هر بعد آن برابر با تعداد پیکسل های صفحه است می سازیم و در هر خانه ی این آرایه مختصات آن نقطه از صفحه را قرار می دهیم. در ادامه تابع (fZ/ را بر هر نقطه اثر می دهیم. برای این منظور یک حلقه ی while تعریف شده است. در شرطهای این حلقه، علاوه بر در نظر گرفتن شرط همگرایی، یک کرانبالا هم برای منظور یک حلقه ی تعداد در در می خود در این بالای ۱۰۰۰ کفایت می کند. در نهایت پس از آن که اثر دهی تابع بر نقاط صفحه انجام شد، به کمک خروجی مناسبی بدست بیاریم، کران بالای ۱۰۰۰ کفایت می کند. در نهایت پس از آن که اثر دهی تابع بر نقاط صفحه انجام شد، به کمک دستور ()imphoral و استفاده از رنگ نگاست cm.hot شده ی این شکلها زمان اجرای یکسانی ندارند. دلیلش هم احتمالاً به تعداد نقاط همگرایی که برای مقادیر گوناگون پارامتر C وجود دارد برمی گرده؛ برای برخی شکلها همگرایی دیرتر رخ می دهد و در نتیجه محاسبات یم شری نیاز است انجام شود. در ادامه برای مقادیر کوناگون پارامتر C وجود دارد برمی گرده؛ برای برخی شکلها همگرایی دیرتر رخ می دهد و در نتیجه محاسبات بیش تری نیاز است انجام شود. در ادامه برای مقادیر کودن هم در جزوه آمده است، مجموعههای ژولیای متناظر را می سازم و عکسهای آنها

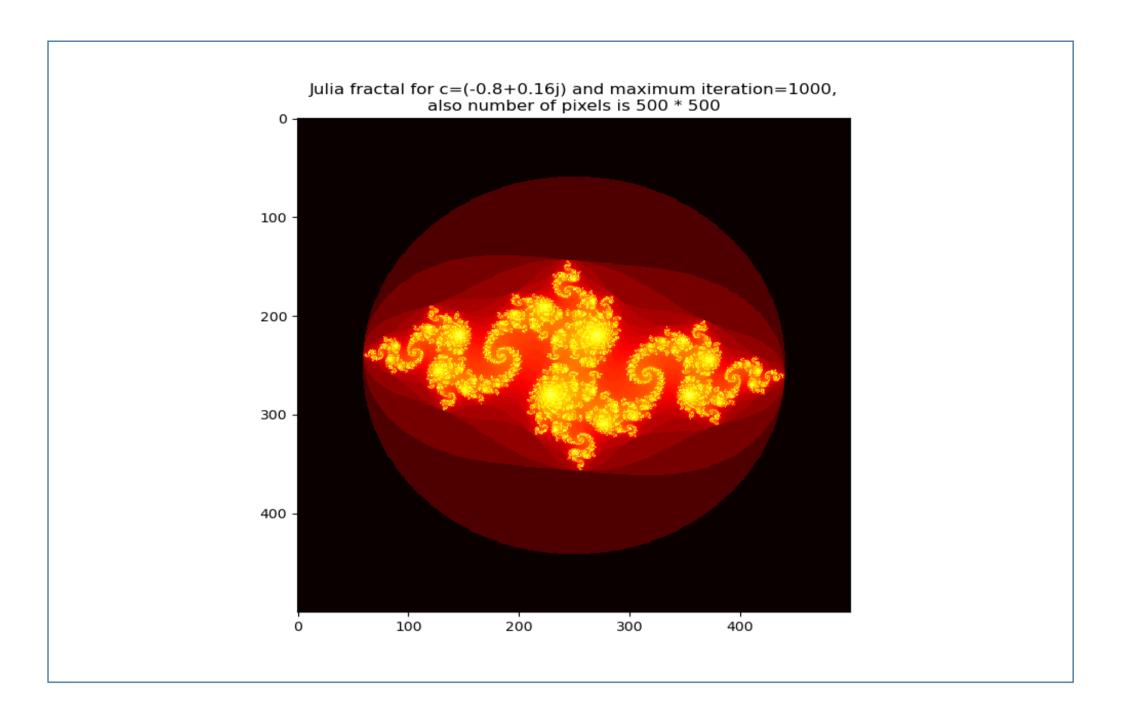

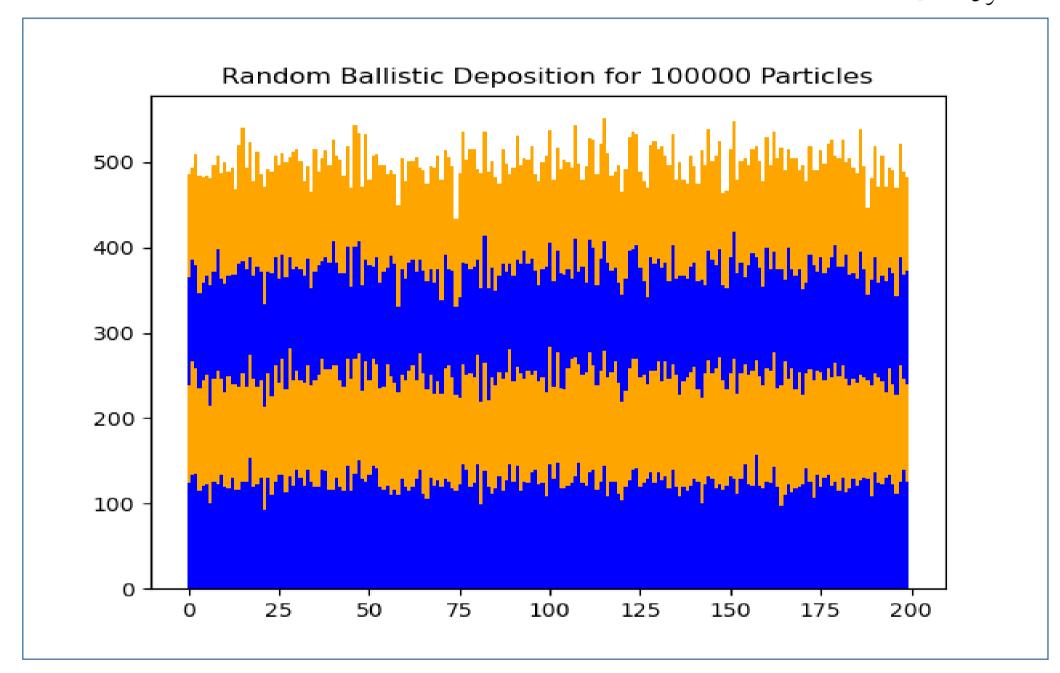

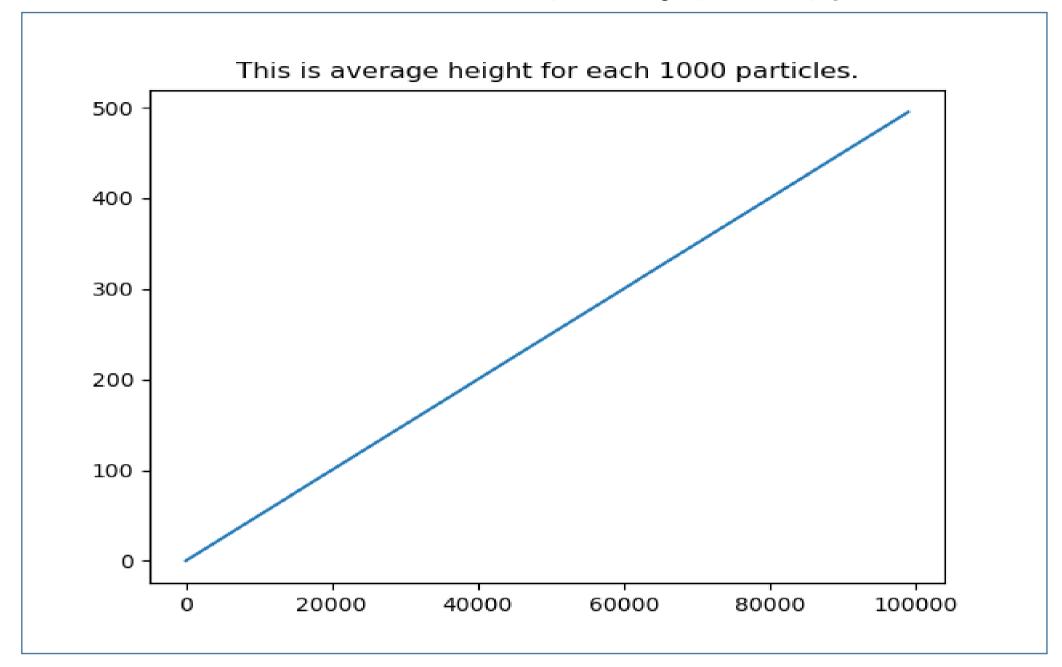
۲. ولنشست تصادفي

شبیهسازی دینامیک ولنشست تصادفی به کمک دو تابع ()makeLayers و البته در مقداردهی اولیه مقادیر پیشفرض در نظر گرفته شده مورد نظر را رسم می کند. برای این منظور نیازمند مقداردهی اولیه هستیم. البته در مقداردهی اولیه مقادیر پیشفرض در نظر گرفته شده است؛ هرچند کاربر می تواند به سادگی مقدارهای آنها را تغییر دهد. در رسم نمودار، ۲ رنگ آبی و نارنجی و ٤ زیرلایه در نظر گرفته ام همچنین این تابع علاوه بر رسم نمودار، اطلاعات لازم را هم جمع آوری و در حافظهی رم نگه می دارد. این اطلاعات شامل ارتفاع لایه در هر مکان است. در ضمن به نظرم به طور خاص برای این مسئله نیازی به حافظهی سخت نبود و استفاده از حافظهی رم برای منظور ما کفایت می کرد. این تابع را به گونهای برنامه نویسی کرده ام که از آن هم برای محاسبه ی ارتفاع بر حسب مکان و هم مجذور ارتفاع بر حسب مکان بتوان استفاده کرد. به کمک تابع اول شکل زیر را بدست آورده ام. در رسم این نمودار مدت زمان ما (یا همان تعداد ذرات) ۱۰ به توان ۵ است.

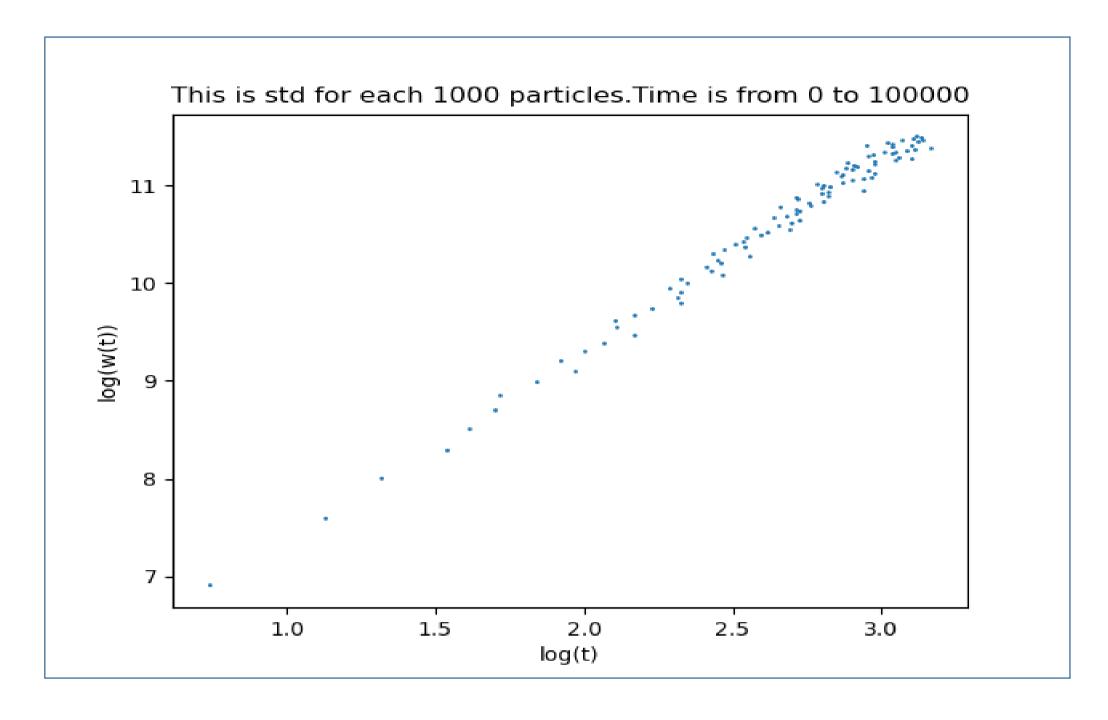

در ادامه تابع ()dataCalculations با استفاده از خروجی تابع اول، نمودار ((w(t)) برحسب log(t) و یا نمودار میانگین ارتفاع بر حسب زمان را رسم می کند.

در مورد نمودار میانگین برحسب زمان خروجی به صورت زیر است.

با توجه به اعداد مندرج در نمودار، روشن است که شیب خط برابر با ۲۰۰، یا همان ۱ به روی ۲۰۰ است. با توجه به توضیحات جزوه این موضوع کاملاً بدیهی و البته قابل انتظار است. انجام این کار بدیهی کمک میکند تا مطمئن شویم که کدمان به صورت درست کار میکند در ادامه نمودار (log(w(t)) برحسب (log(t) رسم شده است (صفحهی بعد).

متاسفانه همان طور که می بینید برای تعداد ذرات زیاد (یا همان زمانهای بزرگ) انحراف نمودار از خط راست مشاهده می شود. متاسفانه این هفته به خاطر مشکلاتی که برایم پیش آمد نتوانستم وقت کافی برای این سری تمرین بگذارم و به همین دلیل نرسیدم مشکل یادشده را برطرف کنم. اما می توان به طور چشمی هم تشخیص داد که مقدار بتا که همان نسبت (w(t) به اور پا ۱۰٫۵ است حدوداً برابر با ۰٫۵ است. چون محدوده ی تغییرات نمودار افقی ۲ واحد و نمودار عمودی ٤ واحد است که نسبت آنها برابر با ۰٫۵ می شود. البته قاعدتاً باید از ابزارهای درسرو curve fitting برای محاسبه ی دقیق تر شیب خط استفاده کنیم.